

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 kwietnia 2005 r.

ustanawiająca kryteria ekologiczne oraz związane z tym wymagania dotyczące oceny i weryfikacji dla przyznawania smarom wspólnotowego oznakowania ekologicznego

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1372)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/360/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1980/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1 akapit drugi,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1980/2000 wspólnotowe oznakowanie ekologiczne może być przyznawane produktom posiadającym cechy, które pozwalają im w znacznym stopniu przyczynić się do poprawy w odniesieniu do kluczowych aspektów ochrony środowiska.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 stanowi, że należy ustalić według grup produktów określone kryteria oznakowania ekologicznego opracowane na podstawie kryteriów sporządzonych przez Komitet Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego.
- (3) Ponieważ stosowanie smarów może stanowić zagrożenie dla środowiska naturalnego ze względu na przykład na ich toksyczność dla organizmów wodnych lub ich bioakumulację, należy określić stosowne kryteria ekologiczne.
- (4) Wpływ na środowisko nie ma znaczenia, jeśli substancje zawarte w smarach, które po zastosowaniu zmieniają

swoją strukturę chemiczną i nie muszą już być klasyfikowane zgodnie z wymogami dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych⁽²⁾. Zatem kryteria dotyczące przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego nie powinny mieć zastosowania w przypadku substancji, jeśli mniej niż 0,1 % substancji, nałożonej na daną część, pozostaje w takiej samej formie jak przed jej nałożeniem.

- (5) Kryteria ekologiczne, podobnie jak związane z tym wymogi oceny i weryfikacji, powinny obowiązywać przez okres 4 lat.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu utworzonego na mocy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa produktów „smary” obejmuje oleje hydrauliczne, smary, oleje do pił łańcuchowych, oleje do dwusuwów, środki antyadhezyjne do betonu oraz inne smary przelotowe, stosowane przez konsumentów i profesjonalnych użytkowników.

Artykuł 2

1. Dla celów niniejszej decyzji zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „smar” oznacza preparat złożony z płynów bazowych i dodatków;

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 21.9.2000, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.1999, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

- b) „płyn bazowy” oznacza płyn smarujący, którego przepływ, starzenie, smarowność i właściwości przeciwzużyciowe, jak również właściwości dotyczące zawiesiny substancji skażających nie zostały ulepszone przez dodatki;
- c) „zagęszczacz” oznacza substancję znajdującą się w płynie bazowym używaną do zagęszczania lub modyfikowania reologii płynu smarującego lub smaru;
- d) „główny składnik” oznacza jakąkolwiek substancję, która stanowi więcej niż 5 % wagowych smaru;
- e) „dodatek” oznacza substancję, której podstawowe działanie to poprawa przepływu, starzenia, smarowności, właściwości przeciwzużyciowych lub zawiesiny substancji skażających;
- f) „smar” oznacza preparat stały lub półstały złożony ze środka zagęszczającego w smarze płynnym.

2. W przypadku smarów włączone mogą być inne składniki posiadające specjalne właściwości.

Artykuł 3

Aby otrzymać wspólnotowe oznakowanie ekologiczne dla smarów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1980/2000, smar musi należeć do grupy produktów „smary” i musi spełniać kryteria przedstawione w Załączniku do niniejszej decyzji.

Kryteria mają zastosowanie do produktów wytworzonych w okresie dostawy.

W przypadku gdy kryteria ustalane są, jeżeli chodzi o substancje składowe, kryteria te mają zastosowanie do jakichkolwiek substancji, które zostały dodane celowo oraz które stanowią więcej niż 0,1 % zawartości produktu, mierzonej zarówno przed, jak i po zajściu jakichkolwiek reakcji chemicznych pomiędzy substancjami zmieszanyymi w celu uzyskania smaru.

Jednakże kryteria nie mają zastosowania odnośnie do substancji, które po ich nałożeniu zmieniają postać chemiczną na postać, która sprawia, że nie są już klasyfikowane zgodnie z przepisami dyrektywy 1999/45/WE oraz której mniej niż 0,1 % na daną część pozostaje w postaci jak przed jej nałożeniem.

Artykuł 4

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów „smary”, jak również związane z tym wymogi oceny oraz weryfikacji, obowiązują do dnia 31 maja 2009 r.

Artykuł 5

Dla celów administracyjnych numerem kodowym przydzielonym grupie produktów „smary” jest „27”.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 kwietnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RAMY

Cele kryteriów

Kryteria te mają w szczególności na celu promowanie produktów, które:

- stanowią mniejsze zagrożenie dla organizmów wodnych i glebowych w trakcie ich stosowania, oraz
- powodują redukcję emisji CO₂.

Wymogi oceny i weryfikacji

W każdym z kryteriów podane są szczególne wymogi oceny i weryfikacji.

Jeśli od wnioskodawcy wymaga się, aby dostarczył właściwemu organowi deklaracji, dokumentacji, analiz, raportów z testów lub innych dowodów na zgodność z kryteriami, rozumie się przez to, że mogą one pochodzić od wnioskodawcy i/lub jego dostawcy(-ów) i/lub ich dostawcy(-ów) itp., w stosownych przypadkach. Dostawca dodatku, pakietu dodatków lub płynu bazowego może przekazać istotne informacje bezpośrednio do właściwego organu.

W stosownych przypadkach metody testowe inne niż te wskazane dla każdego z kryteriów mogą być stosowane, jeśli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą zażądać dokumentacji dodatkowej oraz mogą przeprowadzać niezależne weryfikacje.

Zaleca się, aby przy ocenie wniosków oraz kontroli zgodności z kryteriami właściwe organy uwzględniały wdrażanie uznanych systemów zarządzania środowiskiem, takich jak EMAS lub EN ISO14001.

(Uwaga: nie ma wymogu wdrażania takich systemów zarządzania).

KRYTERIA

1. Frazy ryzyka identyfikujące zagrożenia dla środowiska i zdrowia człowieka

Produktowi nie zostanie przypisana żadna fraza ryzyka w okresie składania wniosku o przyznanie oznakowania ekologicznego, identyfikująca zagrożenie dla środowiska i zdrowia człowieka zgodnie z dyrektywą 1999/45/WE. Dla tej grupy produktów znaczenie mają następujące frazy ryzyka:

R 20, R 21, R 22, R 23, R 24, R 25, R 26, R 27, R 28, R 33, R 34, R 35, R 36, R 37, R 38, R 39, R 40, R 41, R 42, R 43, R 45, R 46, R 48, R 49, R 50, R 51, R 52, R 53, R 59, R 60, R 61, R 62, R 63, R 64, R 65, R 66, R 67, R 68 oraz ich kombinacje.

Ocena i weryfikacja kryterium 1

Zgodność z kryterium 1 zostanie ustalona na piśmie i podpisana przez wnioskujące przedsiębiorstwo.

Wszystkie główne składniki produktu zostaną jednoznacznie określone, przy podaniu ich nazw i, w stosownym przypadku, ich numeru EINECS lub ELINCS oraz stężenia, w jakich są używane.

Producent produktów dostarczy:

- kartę danych bezpieczeństwa produktu (spełniającą wymogi dyrektywy Komisji 91/155/EWG⁽¹⁾),
- karty danych bezpieczeństwa wnioskujących dostawców (spełniające wymogi dyrektywy 91/155/EWG oraz dyrektywy Rady 67/548/EWG⁽²⁾) dla każdego głównego składnika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.1991, str. 35.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 16.8.1967, str. 1.

Dostępne będą dane wystarczające, aby umożliwić ocenę zagrożenia dla środowiska (zidentyfikowanego przez frazy ryzyka: R 50, R 50/53, R 51/53, R 52, R 52/53, R 53) produktu zgodnie z dyrektywami 91/155/EWG oraz 1999/45/WE.

Ocena produktu pod kątem zagrożenia dla środowiska zostanie przeprowadzona metodą tradycyjną zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 1999/45/WE. Jednakże, zgodnie z definicją w części C załącznika III do wymienionej dyrektywy, wyniki testów preparatu (produktu lub pakietu dodatków) jako takie mogą być stosowane do modyfikacji klasyfikacji dotyczącej toksyczności dla organizmów wodnych, które zostałyby uzyskane przy użyciu metody tradycyjnej.

2. Dodatkowe wymogi dotyczące toksyczności dla organizmów wodnych

Wnioskodawca powinien wykazać zgodność poprzez spełnienie wymogów kryterium 2.1 lub kryterium 2.2.

Kryterium 2.1. Wymogi dotyczące preparatu i głównych składników

Konieczne jest przedstawienie danych dotyczących toksyczności w odniesieniu do organizmów wodnych dla:

- preparatu, oraz
- głównych składników.

Stężenie krytyczne dla toksyczności każdego z głównych składników dla organizmów wodnych powinno wynosić co najmniej 100 mg/l. Test należy przeprowadzić z wykorzystaniem alg i rozwielitek (OECD 201 oraz 202).

W przypadku olejów hydraulicznych stężenie krytyczne dla toksyczności dla organizmów wodnych powinno wynosić co najmniej 100 mg/l.

W przypadku smarów, olejów do pił łańcuchowych, środków antyadhezyjnych do betonu oraz innych smarów przelotowych stężenie krytyczne dla toksyczności dla organizmów wodnych powinno wynosić co najmniej 1 000 mg/l.

Smary można poddawać ocenie, dostarczając danych dla preparatu oraz głównych składników tylko jeśli zagęszczacz ulega biodegradacji całkowitej (patrz: kryterium 3) lub naturalnej według wzoru:

- biodegradacja > 70 % w teście OECD 302 C dla biodegradacji naturalnej lub w równoważnych metodach testowych, lub
- biodegradacja > 20 %, ale < 60 % po 28 dniach w testach OECD 301 w oparciu o niedomiar tlenu lub wytwarzanie ditlenku węgla, lub
- biodegradacja > 60 % w teście ISO 14593 (CO₂ test metodą „headspace”).

Test preparatu zostanie przeprowadzony z udziałem wszystkich grup gatunków (OECD 201, 202 i 203).

Tabela 1 stanowi podsumowanie wymogów dla różnych podgrup produktów zgodnie z kryterium 2.1.

Tabela 1

Wymogi dotyczące toksyczności dla organizmów wodnych dla różnych podgrup produktów – Wymogi dotyczące danych preparatu i głównych składników

Kryterium 2.1	Płyny hydrauliczne	Smary (*)	Oleje do pił łańcuchowych, środki antyadhezyjne do betonu oraz inne smary przelotowe	Oleje do dwusuwów
Toksyczność dla organizmów wodnych w przypadku całkowicie opracowanego produktu we wszystkich trzech testach na silną toksyczność OECD 201, 202 i 203	≥ 100 mg/l	≥ 1 000 mg/l	≥ 1 000 mg/l	≥ 1 000 mg/l
Toksyczność dla organizmów wodnych w przypadku każdego głównego składnika w OECD 201 i 202	≥ 100 mg/l	≥ 100 mg/l	≥ 100 mg/l	≥ 100 mg/l

(*) Smary można ocenić w ten sposób, jeśli zagęszczacz ulega biodegradacji > 70 % w przypadku testu OECD 302 C lub równoważnej metody testowej albo biodegradacji > 20 %, ale < 60 % po 28 dniach w przypadku testów OECD w oparciu o niedomiar tlenu lub wytwarzanie ditlenku węgla.

Ocena i weryfikacja kryterium 2.1

W przedkładanych raportach należy zawrzeć wszystkie dane dotyczące toksyczności preparatu i wszystkich głównych składników dla organizmów wodnych, korzystając z istniejącego materiału pochodzącego z zapisów lub nowych testów, wykazując zgodność z wymogami przedstawionymi w tabeli 1.

Toksyczność preparatu dla organizmów wodnych należy określić według metod OECD 201, 202 i 203 lub metod równoważnych.

Toksyczność każdego głównego składnika dla organizmów wodnych należy określić według metod OECD 201 i 202 lub metod równoważnych.

Kryterium 2.2. Wymogi dotyczące każdej substancji składowej

Dostarczyć należy dane toksyczności dla organizmów wodnych dla każdej substancji składowej celowo dodanej do produktu. Jedna lub więcej substancji wykazujących pewien stopień toksyczności dla organizmów wodnych jest dopuszczalna w smarze o łącznym stężeniu masowym, jak podaje tabela 2.

Tabela 2

Wymogi dotyczące toksyczności dla organizmów wodnych dla różnych podgrup produktów – Wymogi dotyczące danych dla każdej substancji składowej

Kryterium 2.2	Łączne stężenie masowe substancji obecnych w			
	Płyny hydrauliczne	Smary	Oleje do pił łańcuchowych, środki antyadhezyjne do betonu oraz inne smary przelotowe	Oleje do dwusuwów
10 mg/l < Silna toksyczność (*) ≤ 100 mg/l lub 1 mg/l < NOEC ≤ 10 mg/l	≤ 20	≤ 25	≤ 5	≤ 25
1 mg/l < Silna toksyczność (*) ≤ 10 mg/l lub 0,1 mg/l < NOEC ≤ 1 mg/l	≤ 5	≤ 1	≤ 0,5	≤ 1
Silna toksyczność (*) < 1 mg/l lub NOEC ≤ 0, 1 mg/l	≤ 1	≤ 0,1	≤ 0,1	≤ 0,1

(*) EC50/LC50/IC50.

Ocena i weryfikacja kryterium 2.2

W przedkładanych raportach należy zawrzeć wszystkie dane dotyczące toksyczności każdej substancji składowej dla organizmów wodnych, korzystając z istniejącego materiału pochodzącego z zapisów lub nowych testów, wykazując zgodność z wymogami przedstawionymi w tabeli 2.

Toksyczność każdej substancji składowej dla organizmów wodnych należy określić według metod OECD 201 i 202 lub metod równoważnych.

Ocena i weryfikacja kryteriów 2.1 oraz 2.2

W przypadku składników słabo rozpuszczalnych (< 10 mg/l) zastosować można metodę WAF (Water Accommodated Fraction) do określenia toksyczności dla organizmów wodnych. Określony stopień obciążenia, czasem określane jako LL50 oraz związany z obciążeniem śmiertelnym, można zastosować bezpośrednio w kryteriach klasyfikacji. Preparat WAF powinien być zgodny z zaleceniami według jednej z następujących wytycznych: Raport Techniczny ECETOC nr 20 (1986), załącznik III do dokumentu OECD 1992 301 lub dokumentu Wytyczne ISO: ISO 10634 lub ASTM D6081-98 (Standardowe praktyki dotyczące przeprowadzania testów na toksyczność dla organizmów wodnych dla smarów: przykładowe preparaty oraz interpretacja wyników lub metody równoważne).

Nie wymaga się przeprowadzenia badań nad silną toksycznością dla organizmów wodnych z udziałem alg i rozwielitek (OECD 201 i 202) w przypadku gdy:

- jest mało prawdopodobne, aby substancja przeniknęła przez błony biologiczne, gdy MM > 800 lub średnica cząsteczki > 1,5 nm (> 15 Å),
- albo substancja jest nierozpuszczalna w wodzie (rozpuszczalność w wodzie < 10 µg/l),

ponieważ substancji takich nie uważa się za toksyczne dla alg i rozwielitek w ekosystemie wodnym.

Podobnie nie wymaga się przeprowadzenia badań nad silną toksycznością dla organizmów wodnych z udziałem rozwiitek (OECD 202) w przypadku gdy dostępne jest badanie nad długotrwałą toksycznością przeprowadzone na rozwielkach według OECD 211 lub metody równoważnej.

Określić należy rozpuszczalność substancji w wodzie, w stosownym przypadku, według OECD 105 (lub testów równoważnych).

Jeśli dostępne są dane dotyczące przewlekłej toksyczności (wyniki testów OECD 210 i 211 lub metod równoważnych), mogą być one wykorzystane zamiast danych dotyczących silnej toksyczności dla organizmów wodnych. Brak danych dotyczących przewlekłej toksyczności wnioskodawca powinien zgłosić na piśmie i opatrzyć własnym podpisem.

3. Potencjał biodegradacji i biokumulacji

Produkt nie powinien zawierać substancji, które:

- nie ulegają biodegradacji,
oraz
- (potencjalnie) ulegają biokumulacji.

Jednakże produkt może zawierać jedną lub więcej substancji, które ulegają biodegradacji w pewnym stopniu oraz potencjalnie lub rzeczywiście ulegają biokumulacji do łącznego stężenia masowego, jak podaje tabela 3.

Tabela 3

Wymogi dotyczące potencjału biodegradacji i biokumulacji

Biodegradacja	Łączne stężenie masowe substancji wynosi			
	Płyny hydrauliczne	Smary	Oleje do pił łańcuchowych, środki antyadhezyjne do betonu oraz inne smary przelotowe	Oleje do dwusuwów
Nieulegające biodegradacji (*)	≤ 5	≤ 10	≤ 5	≤ 10
Ulegające naturalnej biodegradacji tlenowej	≤ 5	≤ 20	≤ 5	≤ 20
Ulegające całkowitej biodegradacji tlenowej	≥ 90	≥ 75	≥ 90	≥ 75

(*) Uwaga: niedozwolone są substancje, które nie ulegają biodegradacji, a ulegają biokumulacji.

Ocena i weryfikacja kryterium 3

Należy wykazać zgodność z kryteriami, dostarczając następujące informacje:

- raporty zawierające dane dotyczące biodegradacji każdej substancji składowej, jeśli nie zostało to odpowiednio wykazane w kartach danych bezpieczeństwa dla każdej substancji,
- raporty zawierające dane dotyczące potencjału biokumulacji dla każdej substancji składowej:
 - dla substancji nieulegających biodegradacji, oraz
 - substancji toksycznych lub silnie toksycznych, które łatwo ulegają biodegradacji (dla celów klasyfikacji).

Dla każdej substancji składowej produktu podać należy oddzielnie jej zdolność do biodegradacji drogą metod testowych podanych poniżej (lub testów równoważnych).

Substancję uważa się za ulegającą **biodegradacji całkowitej** (tlenowej), jeśli:

- 1) w trwającym 28 dni badaniu nad biodegradacją według OECD 301 A-F lub testów równoważnych osiągnane są następujące poziomy biodegradacji:
 - w testach OECD 301 z wykorzystaniem rozpuszczonego węgla organicznego ≥ 70 %,
 - w testach OECD 301 w oparciu o niedobór tlenu lub wytwarzanie ditlenku ≥ węgla 60 % teoretycznej wartości maksymalnej;

2) stosunek BOD₅/ThOD lub BOD₅/COD wynosi więcej niż 0,5.

W teście OECD nie zawsze zastosowanie ma 10-dniowa „zasada okna”. Jeśli substancja osiąga poziom biodegradacji w ciągu 28 dni, ale nie w ciągu 10 dni, co stanowi czas wyznaczony przez „zasadę okna”, zakłada się wolniejsze tempo biodegradacji.

Substancję uważa się za ulegającą **naturalnej biodegradacji**, jeśli ulega:

- biodegradacji > 70 % w teście OECD 302 C dla biodegradacji naturalnej lub w równoważnej metodzie testowej, lub
- biodegradacji > 20 %, ale < 60 % po 28 dniach w testach OECD 301 w oparciu o niedomiary tlenu lub wytwarzanie ditlenku węgla, lub
- biodegradacji > 60 % w teście ISO 14593 (CO₂ test metodą „headspace”).

Substancję, której podstawowym zadaniem jest zagęszczanie, uważa się za ulegającą naturalnej biodegradacji tlenowej, jeśli wykazuje biodegradację wyższą niż 20 % w teście OECD 302 C dla biodegradacji naturalnej lub w równoważnych metodach testowych. Wszystkie wymogi dotyczące toksyczności dla organizmów wodnych będą miały wtedy zastosowanie także w przypadku produktów degradacji, w stosunku do których udowodniono naukowo, że są one pochodnymi zagęszczacza, po wprowadzeniu ich do środowiska wodnego.

Substancję uważa się za nieulegającą biodegradacji, jeśli nie spełnia kryteriów biodegradacji całkowitej i naturalnej.

Substancję uważa się za nieulegającą biokumulacji, jeśli jej MM > 800 lub średnica cząsteczki > 1,5 nm (> 15 Å).

Substancję o MM < 800 lub średnicy cząsteczki < 1,5 nm (< 15 Å) nie uważa się za ulegającą biokumulacji, jeśli:

- wartość współczynnika podziału oktanol-woda K_{ow} < 3 lub > 7, lub
- zmierzona wartość BCF wynosi ≤ 100. Ponieważ większość substancji stosowanych w smarach jest hydrofobowa, wartość BCF powinna być oparta na zawartości wagowej lipidu i należy dopilnować, aby zapewnić odpowiedni czas napromieniania.

Metody testowe

Testy, jakie należy zastosować do oceny łatwej biodegradacji, to OECD 301 seria A-F lub testy równoważne ISO i ASTM albo stosunek BOD₅/(ThOD lub COD). Stosunek BOD₅/(ThOD lub COD) można zastosować tylko wtedy, gdy nie ma dostępnych danych opartych na teście OECD 301 lub innych równoważnych metodach testowych. BOD₅ należy ocenić według C.5 (dyrektywa Komisji 92/69/EWG⁽¹⁾) lub równoważnych metod testowych, natomiast COD według C.6 (dyrektywa 92/69/EWG) lub równoważnych metod. W celu oceny naturalnej biodegradacji zastosować należy test OECD 302 C lub równoważne metody testowe.

Wnioskodawca może także korzystać z danych dla innych substancji w celu dokonania oceny zdolności substancji do biodegradacji. Dane dla innych substancji do oceny biodegradacji danej substancji będą mogły zostać przyjęte, jeśli substancja referencyjna różni się jedynie jedną grupą funkcyjną lub fragmentem od substancji zastosowanej w produkcji. Jeśli substancja referencyjna łatwo lub w sposób naturalny ulega biodegradacji, a grupa funkcyjna wywiera pozytywny wpływ na biodegradację tlenową, zastosowaną substancję także można uważać za taką, która łatwo lub w sposób naturalny ulega biodegradacji. Grupy funkcyjne lub fragmenty mające pozytywny wpływ na biodegradację to: alkohole alifatyczne i aromatyczne [-OH], kwasy alifatyczne i aromatyczne [-C(=O)-OH], aldehydy [-CHO], estry [-C(=O)-O-C], amidy [-C(=O)-N z -C(=S)-N]. Dostarczyć należy odpowiedniej i wiarygodnej dokumentacji badania z wykorzystaniem substancji referencyjnej. W przypadku porównania z fragmentem, który nie został wymieniony powyżej, dostarczyć należy odpowiedniej i wiarygodnej dokumentacji badań dotyczących pozytywnego wpływu grupy funkcyjnej na biodegradację substancji podobnych pod względem struktury.

Wartość współczynnika podziału oktanol/woda (log K_{ow}) zostanie poddana ocenie według OECD 107, 117 lub projektu 123 albo jakiegokolwiek innej równoważnej metody testowej. Współczynnik biokoncentracji (BCF) zostanie poddany ocenie według OECD 305.

Wartości log K_{ow} mają zastosowanie jedynie do organicznych związków chemicznych. Aby ocenić potencjał biokumulacji związków nieorganicznych, przeprowadzić należy pomiary niektórych substancji powierzchniowo czynnych, niektórych związków metaloorganicznych oraz współczynnika BCF.

⁽¹⁾ Dz.U. L 383 z 29.12.1992, str. 113.

Jeśli nie można wykonać testu (np. substancja wykazuje dużą aktywność powierzchniową lub nie rozpuszcza się w wodzie ani w oktanolu), podać należy obliczoną wartość dla log K_{ow} oraz szczegóły metody obliczeniowej.

Przedstawione poniżej metody obliczeniowe są dopuszczalne dla log K_{ow} : CLOGP dla log K_{ow} od 0 do 9, LOGKOW (KOWWIN) dla log K_{ow} od -4 do 8, AUTOLOGP dla log K_{ow} większego niż 5, jak stanowi rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94 ⁽¹⁾, poparte dokumentem zawierającym wytyczne techniczne (TGD) (technical guidance document).

4. Wyłączenie szczególnych substancji

Substancje znajdujące się na wspólnotowej liście substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej oraz na liście substancji chemicznych OSPAR dla działań priorytetowych, obie stanowiące odwołanie do wersji obowiązującej od grudnia 2004 r., nie będą celowo dodawane jako składnik do produktu spełniającego niezbędne warunki do przyznania wspólnotowego oznakowania ekologicznego.

Związki organiczne fluorowców oraz związki azotynów nie będą dodawane celowo jako składnik do produktu spełniającego niezbędne warunki do przyznania wspólnotowego oznakowania ekologicznego.

Metale lub związki metali nie będą dodawane celowo jako składnik do produktu spełniającego niezbędne warunki do przyznania wspólnotowego oznakowania ekologicznego, z wyjątkiem sodu, potasu, magnezu i wapnia. W przypadku zagęszczaczy stosowane mogą być także związki litu i/lub glinu do stężeń ograniczonych przez inne kryteria, o których mowa w niniejszym Załączniku.

Ocena i weryfikacja kryterium 4

Wnioskodawca powinien przedstawić na piśmie i podpisać, że spełnia on wymogi.

5. Surowce odnawialne

Wytworzony produkt powinien zawierać węgiel pochodzący z surowców odnawialnych, które stanowią:

- ≥ 50 % (m/m) dla olejów hydraulicznych,
- ≥ 45 % (m/m) dla smarów,
- ≥ 70 % (m/m) dla olejów do pił łańcuchowych, środków antyadhezyjnych do betonu oraz innych smarów przelotowych,
- ≥ 50 % (m/m) dla olejów do dwusuwów.

Zawartość węgla, pochodzącego z surowców odnawialnych, oznacza procentową wartość masy składnika $A \times$ [liczba atomów C w składniku A, które pochodzą z olejów (roślinnych) lub tłuszczów (zwierzęcych) podzielonych przez całkowitą liczbę atomów C w składniku A] plus procentowa wartość masy składnika $B \times$ [liczba atomów C w składniku B, które pochodzą z olejów (roślinnych) lub tłuszczów (zwierzęcych) podzielonych przez całkowitą liczbę atomów C w składniku B] plus procentowa wartość masy składnika $C \times$ [liczba atomów C w składniku C] itd.

Ocena i weryfikacja kryterium 5

Wnioskodawca powinien dostarczyć właściwemu organowi deklarację zgodności z tym kryterium.

6. Parametry techniczne

Płyny hydrauliczne powinny spełniać przynajmniej kryteria dotyczące parametrów technicznych określone w ISO 15380, tabele 2–5.

Smary powinny być „odpowiednie do zastosowania”.

Oleje do pił łańcuchowych powinny spełniać przynajmniej kryteria dotyczące parametrów technicznych określone w RAL-UZ 48 w certyfikacie Blue Angel.

Środki antyadhezyjne do betonu oraz inne smary przelotowe będą odpowiednie do swojego zastosowania.

Oleje do dwusuwów powinny spełniać przynajmniej kryteria dotyczące parametrów technicznych określone w dokumencie „NMMA Certification for Two-Stroke Cycle Gasoline Engine Lubricants” w NMMA TC-W3.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1994, str. 3.

Ocena i weryfikacja kryterium 6

Wnioskodawca powinien dostarczyć właściwemu organowi deklarację zgodności z tym kryterium oraz powiązane dokumenty.

7. Informacje umieszczane na etykietach ekologicznych

W tabeli 2 na etykiecie ekologicznej zostanie umieszczony następujący tekst: „zmniejszone zagrożenie dla organizmów wodnych i glebowych w trakcie używania; zredukowana emisja CO₂”.

Ocena i weryfikacja kryterium 7

Wnioskodawca powinien dostarczyć właściwemu organowi próbkę opakowania produktu, na którym znajduje się etykieta ekologiczna wraz z deklaracją zgodności z niniejszym kryterium.
